

רשות ניירות ערך

החלטה בדבר דרישה לתשלום קנס אזרחי

בעניין: בי. אס. פי. קרנות בע"מ (להלן: החברה)

רקע עובדתי ותיאור ההפרה:

ביום 31 במרס 2009, הגישה החברה לרשות, הודעה לעניין קיום דרישות ביטוח והיקפו ואישור רואה חשבון לעניין קיום דרישת ההון העצמי המזערי (להלן – הדוח השנתי). מהנתונים שנכללו במסגרת הדוח השנתי שהגישה החברה עלה כי סכום ההשתתפות העצמית של החברה בהתאם לפוליסת הביטוח שערכה, נכון ליום 31 בדצמבר 2008, היה גבוה ב- 177% מהמותר על פי תקנה 5 לתקנות הסדרת העיסוק בייעוץ השקעות, בשיווק השקעות ובניהול תיקי השקעות (הון עצמי וביטוח), התש"ס-2000 (להלן – התקנות), ולפיכך לא עמדה החברה במועד זה בדרישות הביטוח, שהעמידה בהן היא תנאי מן התנאים לקבלת רישיון.

ההפרה מתבטאת בכך שהחברה לא דווחה לרשות באופן מיידי על אי עמידתה ביום 31.12.08 בדרישות הביטוח כאמור, כנדרש לפי סעיף 27(ג) לחוק. לפיכך החברה הפרה את הוראות סעיף 27(ג) לחוק במשך 90 ימים לפחות (עד שעובדה זו נודעה לרשות מתוך הדוח השנתי).

לאור האמור, ביום 14 באוקטובר 2009 נשלחה לחברה הודעה לפי סעיף 38 לחוק, בדבר כוונת יושב ראש הרשות לדרוש תשלום קנס אזרחי בסך של 43,034 ₪ (נספח א'), אשר החברה חייבת בהם לכאורה, לפי סעיפים 38א(ד) ו-38ד(א) לחוק הסדרת העיסוק בייעוץ השקעות, בשיווק השקעות ובניהול תיקי השקעות, התשנ"ה-1995 (להלן – החוק) בגין הפרה נמשכת של הוראות סעיף 27(ג) לחוק.

בהתאם לסעיף 38ד(א) לחוק, מורכב סכום הקנס שלעיל, מסכום בסיסי בסך 15,480 ₪ ומסכום נוסף בגין הפרה נמשכת בת 89 ימים.¹

הוראות החוק

סעיף 8(ב) לחוק, קובע כדלקמן:

" הרשות תעניק רישיון מנהל תיקים למבקש שהוא חברה, אם ראתה שנתקיימו לגביה אלה:

...

(5) לחברה ביטוח, ערבות בנקאית, פיקדון או ניירות ערך בסכומים, בשיעורים ובתנאים שייקבעו בתקנות;

סעיף 27(ג) לחוק קובע כדלקמן:

¹ הסכום הבסיסי נקבע כדלקמן: סעיף 38א(ד) לחוק קובע כי הקנס הנו בגובה של 10% מהקנס הקבוע לפי סעיף 39(ג) לחוק, לפיו הקנס על תאגיד הוא פי 12 מהקנס הקבוע בחוק העונשין, העומד על סך של 12,900 ₪. לפיכך החישוב הוא – 10% * 12,900 = 15,480 ₪. הסכום לכל יום איחור, בגין הפרה נמשכת על פי סעיף 38ד(א) לחוק הינו החלק החמישים מסכום הקנס הבסיסי ולפיכך במקרה דנן עומד על סך של 309.6 ₪ ליום.

”בעל רישיון חייב לדווח מיד לרשות אם חדל להתקיים בו תנאי מן התנאים למתן הרישיון או נתקיים בו תנאי שבשלו רשאית הרשות לבטל רישיון או להתלותו.”

תקנה 5 לתקנות הון עצמי וביטוח, כנוסחה במועד ההפרה קבעה :
”(א) סכום ההשתתפות העצמית בביטוח לפי תקנות 3 ו-4 לא יעלה על ...
(סכומי ההשתתפות המרביים מפורטים ביחס לגובה ההון העצמי).“

דיון :

החובה החלה על חברה בעלת רישיון לערוך ביטוח לכיסוי חבותה בשל מעשה או מחדל רשלני כלפי לקוחותיה ובשל מעילה באמון של עובדיה כלפי לקוחותיה, הינה תנאי מתנאי הרישיון והפרתה מהווה עילה לביטול רישיון. אי עמידה בחובת הביטוח כאמור, מקימה חובה לחברה בעלת הרישיון לדווח על כך מיידית לרשות, שאחרת תימצא מפרה את הוראות החוק בעניין הדיווח.

החברה לא עמדה בחובת הביטוח החלה עליה על פי החוק שכן, כמפורט לעיל, גובה ההשתתפות העצמית שנקבע בביטוח שנערך לחברה היה גבוה מהמותר על פי התקנות, והחברה לא הפקידה בטוחה בגובה ההפרש (להלן – בטוחה), ולא דיווחה על כך לרשות. לפיכך הודע לחברה על הכוונה להטיל עליה קנס על פי החוק. להלן התייחסות לטיעוני החברה כנגד הטלת הקנס :

החברה נאלצה להפר את הוראות החוק בשל המשבר וכשל השוק בענף הביטוחים וסברה כי הנושא יוסדר במהירות: לטענת החברה היעדר הביטוח נגרם כתוצאה מסיום תחולת פוליסת הביטוח הקודמת ביום 30 בנובמבר 2008, כאשר חברות הביטוח הישראליות סרבו לחדש ביטוחים ובהמשך חידשו את הפוליסות תוך הגדלת סכומי ההשתתפות העצמית פי כמה. החברה טוענת כי משיחות נציגיה עם חברת הביטוח שביטחה אותה הבינו כי הפוליסה שהסתיימה תוארך לתקופה שלאחר ה- 30 בנובמבר באותם התנאים. בפועל הפוליסה הווארכה רק ביום 15 לפברואר 2009 רטרואקטיבית לתאריך תפוגתה של הפוליסה הקודמת, קרי ליום 1 בדצמבר 2008, בתנאים מחמירים יותר מבחינת גובה ההשתתפות העצמית ואשר אינם עומדים בדרישות החוק בעניין זה. מתאריך 15 לפברואר 2009 התקשרה החברה עם מבטח חדש בתנאים עדיפים.

החברה מבקשת לציין כי במהלך התקופה פעלה רבות להשגת ביטוח חלופי בתנאים שיעמדו בדרישות החוק ואף פנתה לרשות בבקשה להתיר לה להתקשר עם מבטח זר. החברה לא העריכה שהסדרת נושא הביטוח יארך זמן כה רב ולכן לא דאגה להפקדת ערובה כחלופה. החברה טוענת כי החריגה הייתה של 45 ימים בלבד מיום ה- 31 בדצמבר 2008, שלטענתה מהווה זמן סביר להסדרת הנושא.

טענות החברה נדחות. החריגה בסכום ההשתתפות העצמית של החברה התקיימה לאורך כל שנת הדיווח (שנת 2008) ולא רק ברבעון האחרון של השנה. מכאן שאין בהכרח קשר בין כשל השוק בנושא הביטוח כנטען על ידי החברה ובין ההפרה. הקנס המושת על החברה מתייחס רק לתקופת הרבעון האחרון של שנת 2008 בו החריגה הגיעה עד כדי 177 אחוז (בשלושת הרבעונים של השנה החריגה עמדה על ממוצע של 26 אחוז). מטענת החברה עולה כי החריגה בשיעור זה החלה כבר ב-1

בדצמבר 2008 ונפסקה עקב חתימת הסכם הביטוח החדש והפקדת ערובה כנדרש, ב- 19 בפברואר 2009.

בנסיבות אליהן נקלעה החברה, היה עליה להפקיד בטוחה (סכום הבטוחה שנדרשה כדי לעמוד בהוראת תקנה 5(2) עמד על 122,000 ₪) לתקופת הביניים עד ההתקשרות הסופית בפוליסה חדשה אשר עומדת בדרישות התקנות. טענת החברה לפיה לא העריכה כי הסדרת הנושא תיקח זמן כה רב איננה מתקבלת. על החברה היה לדאוג לכך שלא תהיה במצב של תת ביטוח למשך זמן כלשהו והתנהלותה כאמור, תוך שהיא מודעת לכך שהיא מפרה את תנאי הרישיון על פי החוק, חמורה.

מטיעוני החברה (ולאחר הבהרה שניתנה מטעמה לעניין מועד הפקדת הערבות), עולה כי החריגה הגבוהה בעניין ההשתתפות העצמית נמשכה במהלך התקופה שמיום ה- 1 בדצמבר 2008 ועד ה- 19 בפברואר 2009. לטענת החברה יש לייחס את הימשכות ההפרה לתקופה זו בלבד. יודגש כי ההפרה המיוחסת לחברה היא של חובת הדיווח, וזו לא מולאה גם ביום ה- 19 בפברואר 2009. הפרת חובת הדיווח על אי עמידה בתנאי הרישיון איננה נרפאת עם הסדרת חובת הביטוח החלה על החברה. אכן חומרת ההפרה פחתה מרגע שתוקן הפגם, ולפיכך, לפני משורת הדין, החלטתי לקצר את תקופת ההפרה הנמשכת שתילקח בחשבון מ- 89 ימים ל- 49 ימים, מיום 31 בדצמבר 2008 (המועד שנקב בהודעה) ועד ליום ה- 19 בפברואר 2009, המועד בו הותאמה פוליסת הביטוח של החברה לנדרש בתקנות, ובהתאם לכך יקטן גובה הקנס המוטל על החברה.

הפקת לקחים: החברה מציינת כי מאז קבלת מכתב הרשות החברה מבצעת הליך פנימי של בדיקת עמידה בהוראות ומינוי קצין ציות, ומעריכה כי טעות דומה לא תישנה. טענה זו אינה יכולה להועיל לחברה בהקשר של הטלת הקנס. גם אם יש לראות בחיוב את פעולתה המיידית של החברה להפקת לקחים מהמקרה דנן, אין בכך כדי להצדיק הימנעות מהטלת קנס. התנהלות תוך הקפדה על מילוי הוראות החוק הינה מתחייבת ובגדר תנאי בסיסי בהתנהלות החברה.

הימנעות יו"ר הרשות מהטלת קנס: החברה טוענת כי על פי נוסח סעיף 39(ג) לחוק, יו"ר הרשות "רשאי" להטיל קנס אזרחי ומאחר שאין ליו"ר הרשות סמכות להפחית גובה הקנס בקשת החברה הינה שיו"ר הרשות ימנע מהטלתו לנוכח נסיבות ההפרה. בקשה זו נדחית מן הנימוקים שפורטו לעיל בגינם הוחלט להטיל קנס.

החלטה ודרישה:

לאור האמור נמצא כי החברה הפרה את הוראות סעיף 27(ג) לחוק במשך 49 ימים, כמפורט לעיל. לפיכך, החברה נדרשת לשלם קנס בסך של 30,650 ₪ המוטל על פי החוק בגין ההפרה כאמור, בתוך 30 ימים ממועד מסירת החלטה זו.

2.2.2010

תאריך

2/2

זוהר גושן